

O OLMADAN
DESPİNA KARAMİTSOU
ÇEVİRMEN DİDEM TEMİZ

Beyin elinde bir bardak viski ile ileri geri yürüyor. Kalp sahneye girer. Beyni arıyor.

KALP: Gece kulübüne mi gittin yine? Gecenin bu saatinde ne işin var?

BEYİN: Uykusuzluk...

KALP: Kavunun suçu. Midemiz sindirim güçlüğü çekiyor. Çok önceden bir tokluk işareti vermeliydin. Ne düşünüyordun ki?

BEYİN: Yalnızlığın suçu!

Kalp: Sorun nedir? Neden üzüntüden içiyorsun?

BEYİN: Duymadın mı?

KALP: Bir şey duydum ama inanmak istemedim.

BEYİN: Herkes substantia nigra nöronlarının ve küçük hormonun savaşını duydu. Bu konuda konuşuyorlardı.

KALP: Gerçek mi? Minnie bizi terk mi etti?

BEYİN: Üç gün önce.

KALP: Umutsuzluğa kapılma. Belki de geri gelecektir.

BEYİN: Hiç sanmam.

KALP: Daha öncede bir çok sefer terk edip gitmişti ama her zaman geri döndü.

BEYİN: Bu sefer gerçekten kararlı görünüyordu. Her zaman ünlü olmak istedi.

"Bir gün herkes benim hakkımda konuşacak" dedi ve gitti. Kapıyı yüzüme çarptı.

BEYİN: Ayrılırken bana "Tüm tıbbi dergiler benim hakkımda makaleler yazacak. Minnie, ünlü dopamin hormonu, harika bir diva!" diye bağıırıyordu.

KALP: Gerçekten mi?!

BEYİN: Kalbim kırıldı.

KALP: Abartma! Ben iyi hissediyorum! Aklını kaçıırıyorsun sen... Çok geç olmadan önce kendine gel. Böyle devam edersen tansiyon yükselir. İnan bana, felç geçirmek istemezsin. Kendimi yoğun bakımda tüpler ve serumlarla doldurmak istemiyorum. Hastanelerden nefret ettiğimi biliyorsun!

BEYİN: Aah! Hiçbir şeyin eksik olmadığını düşündüm, onu daima şımarttım. Onsuz şimdi ne yapacağım? Onun kiminle konuştuğunu bilseydim keşke.

KALP: O her zaman çocuk gibiydi. Rahattan ve eğlenceden hoşlanırdı... Tatil için Loutraki'ye gittiğimiz zamanı hatırlamıyor musun? Kumarhanede oyalanmaktan başka bir şey yapmamıştı. Ya kart oynuyor ya da kumar oynuyordu. Onu, slot makinesinden ve ruletten çekip çıkarmak için nasıl da zorlanmıştık.

BEYİN: Nasıl unutabilirim! Onun hoşlandığı şeylerin bana ne kadar pahalıya patladığını tam olarak biliyorum.

KALP: Ne diyorsan, haklısın. Şımarığın tekiydi. Alışverişe çıktığında hiçbir şey onu durdurmazdı.

BEYİN: O gözümün bebeğiydi. Onun isteği benim için emirdi.

KALP: Suçunu uzun zaman önce planlanmış olması gerekir. Nasıl oldu da burnuna kötü kokular gelmedi?

BEYİN: Çünkü her şeyden önce, koku duygum kısa devre yaptı. Neredeyse tüm koku hissini kaybettim. Ne kızarmış köfteleri ne de otobüsteki terli koltuk altlarının kokusunu alıyordum.

KALP: Bu, neden burnuna kötü kokular gelmediğini açıklıyor.

BEYİN: Son zamanlarda kesinlikle biraz garip davranıyordu.

KALP: Hmm. O hormondan başka ne bekleyebilirsin ki?

BEYİN: uzun zamandır yorgun olduğunu söylüyordu. Hiçbir şey için bir iştahı yoktu.

KALP: İnanmak zor. O her zaman enerjiyle doluydu. Nerede parti varsa o hep ilk giden olurdu. Başka yerdeki performansından bahsetmiyorum bile... (anlamalı bir şekilde başını sallayarak göz kırpmıyor)

BEYİN: Ben pek dikkat etmedim. Gececeğini düşündüm.

KALP: Yapma lütfen nerden bilebilirdin ki? ...

BEYİN: Çok meşguldüm. Hiç dikkat etmedim. Çok fazla uğraşmam gereken şey vardı.

KALP: Dalga mı geçiyorsun? Sen uyurken bile çalışmak zorundaydım...

BEYİN: Eski yaraları açma. Üç gündür uyumadım...

KALP: Kesinlikle dinlenmeye ihtiyacın var.

BEYİN: Bir de bana sor...

KALP: Kendini bütün gün sürüklüyorsun. Bir doktora göründün mü?

BEYİN: Pazartesi günü randevum var. Durumumuza yardımcı olacağını düşünmememe rağmen bir Dat taramasından geçeceğim.

KALP: Asla bilemezsin! Komşumuz Katy'yi hatırlıyor musun? Multipl skleroz vardı.

BEYİN: Yine haklısın! Her gün çok şey duyuyoruz! Tümörler, sarkomlar ve bilmediğim daha başka neler neler. Allah bizi korusun.

KALP: Sırf diğer hormonlarla olan biteni görmek için ayrıca kan testleri yapmayı da unutma. Onlar da çok üzülmüş olmalı. Nasıl olmazlar! Yıllarca çok yakınları...

BEYİN: Serotonin bu durumu atlatamaz

KALP: Yani bunca yıl çok yakın arkadaşlıklar! Resmen birbirlerinden ayrılmazlardı.

BEYİN: O zamandan beri hiçbir şey yememiş.

KALP: Endişelenecek bir şey yok. Ona biraz çikolata ver ve ne olduğunu gör... Çikolata, bu gibi durumlarda harikalar yaratıyor.

BEYİN: Beni en çok endişelendiren şey, artık hiç kimsenin emirlerime itaat etmemesi.

Kalp: Ne demek istiyorsun?

BEYİN: Hatırlamıyor musun? İki gün önce süper markete gittiğimizde birlikte çalışmaya ellerimi ikna etmek için nasıl mücadele etmişim.

KALP: Ah! Evet! Her şeyi alışveriş çantalarına koymamız yıllarımızı almıştı.

BEYİN: Ve en kötüsü kasiyer para üstünü tezgâha bıraktığında oldu.

KALP: Bir sürü parmak ve bir tanesi bile bir tane bozukluğu tutamadı

BEYİN: Alay konusu oldum.

KALP: Haydi, düşünme bunu artık!

BEYİN: Nasıl düşünmem? Tek başıma bile giyinemiyorum... Gömleğimin düğmelerini iliklemek bile bir kâbus Minnie bunu benim için bir saniyede yapardı. Ve kravatımı mükemmel bir şekilde bağlardı.

KALP: Bir çözüm bulacaksın, endişelenme. Kalbini dinle, neden bahsettiğimi biliyorum.

BEYİN: Aklımı kaçırdım. Artık net bir şekilde bile düşünemiyorum veya yazamıyorum.

KALP: Saçmalık. Sen her zaman karalardın. İlkokuldan beri hatırlıyorum bunu.

BEYİN: Ve dikkatim çok kolay dağılıyor. Her şeyi unutuyorum.

KALP: Terk edilmenin şokudur. Yokluğunu hala kabul edemedin. O geri dönemeyecek bunu kafana yaz. Yeni duruma uyum sağlamalısın. Neden düşünmemek için sahilde yürüyüşe çıkmıyorsun?

BEYİN: Şaka mı yapıyorsun? Ayaklarımı kaldıramadığımı söylüyorum!

KALP: Hey! Bana bağırma! Sinirlerinle oynadılar, anlıyor musun? Biraz müzik dinle ve rahatla.

BEYİN: İyi fikir!

Radyoda klasik müzik açar

BEYİN: Çok yorgunum. Sana bağırdığım için üzgünüm. Çok uykum var.

Ve uykuya dalar. Kalp beynin üstünü bir battaniyeyle şefkatle örter.

Monolog:

KALP: Sonunda uyudu. Zavallı adam! Dinlenmeye ihtiyacı vardı. Minnie 'nin kaçıışı onu paramparça etti. Akılsız küçük hormon, ne düşünüyordu ki? Yokluğunun kalp krizinden veya kanserden daha büyük bir olaya neden olacağını mı? (Tahtaya vurur) evlerden irak... Tabii ki hep insülinin azametini imreniyordu. Diyabet günümüzde çok yaygın bir hale geldi. (Tahtaya vurur) Bütün haberlerde geçiyor. Hepimiz bir karar vermeliyiz ve adapte olmalıyız. Haydi bir eylem planı oluşturalım.

(Müzik yumuşak bir şekilde çalıp, ışıklar kararırken kalp, bir dizüstü bilgisayar açar, kağıt ve kurşun kalem alıp yazar. Beyin kımıldanır ve uyanır. Esner ve gerilir.)

KALP: Demek uyandın. Henüz şafak söktü, biraz daha şekerleme yap. Bugün pazar. Hiçbir yükümlülüğün yok.

BEYİN: İyi uyuyamadım. Bütün gece kâbus gördüm. Sabah Minnie'yi rüyamda gördüm. James'le beraberdi ve benden bahsediyorlardı.

KALP: Hangi James? James Bond?

BEYİN: Hayır, diğeri, doktor olan.

KALP: İngiliz mi?

BEYİN: Evet, ol! Soyadını unuttum. Daha kahve içmedim. Kahve olmadan çalışamam.

Kalp: James Parkinson'dan mı bahsediyorsun?

BEYİN: İşte o adam!

KALP: Eh, o felçten ölmemiş miydi?

BEYİN: Tamamen alakasız. Minine ona hayrandı. Kişiliğiyle büyülenmişti. Sürekli ondan bahsederdi. Nasıl da zayıfların yanındaydı ve sağlığını yerinde olmayanlar için aşırı derecede çabarlardı.

KALP: Anlamıyorum! Tüm bunların kendi durumunuzla ne ilgisi var?

BEYİN: Her şeyle ilgisi var! Bundan yaklaşık iki yüz yıl önce, şimdi birçok bilim adamının depomin eksikliğinden kaynaklandığını bulduğu titretici felç hakkında ilk bilimsel yazılar yazan oydu

KALP: Bu da neden kaçmayı istediğini açıklıyor.

BEYİN: Şimdiye dek hiç kimse dopaminin yok olmasına neden olan sebepleri bulamadı ve kimse onu geri getirmeyi başaramadı.

KALP: İlaçlar bile değil mi?

BEYİN: Maalesef ilaçlar sadece bir süre için işe yarıyor ve tüm semptomlar için değil. Vücuttaki yan etkilerinden bahsetmiyorum bile.

KALP: Bu da çözülmemiş bir başka dava mı?

BEYİN: Nörolojinin kara kutusu.

KALP: Onu bulup zorla geri getirmek için bir dedektif tutsak ne olur?

BEYİN: Çılgın bir hayal gücün var. Bunlar sadece masallarda olur.

KALP: Tamam o zaman! Ona en iyi dileklerimizi sunalım ve iyi kurtuluşlar diliyelim. Sonsuza kadar mutlu yaşasın. Neler yapabildiğimizi görmek için buradayız. Üstüne bir şeyler giy. Soğuktan titriyorsun.

BEYİN: Önce kahve yapabilir misin? Sadece gözlerimi açmam lazım.

KALP: Seve seve

(Kalp bir fincan kahve getirir.)

KALP: İşte burada! Ben de kurabiye getirdim. Ağzına bir şeyler koymalısın.

BEYİN: Şerefefe! Sağlığa!

KALP: Şimdi doğru konuştun! Önemli olan da bu. Eğer biz iyiyssek diğer organlarda iyi olur.

BEYİN: Bakalım Pazartesi günü doktor ne söyleyecek. Ben çok iyimser değilim. Bu oyunu daha önceden de gördüm. Uzun bir soru formuna cevap verdikten, kollarımızı kaburgalarımıza yapıştırıp öne doğru eğilip parmak uçlarımızda yukarı aşağı yürüdüktan sonra doktor ellerini kaldırır ve karmakarışık bir şekilde konuşur: 'Ekstrapiramidal bir bozukluk olabilir' Piramitlerle sorunun arasındaki ilişkiyi düşünüp herhangi bir kazı yapman gerekip gerekmediğini merak etmeye başlıyorsun.

KALP: Belki de bir hata yaptın ve bir matematikçi ofisindesin.

BEYİN: Sonra başka hastalıkları ekarte etmek için bir dizi test başlatır.

KALP: Gizem yaşamın baharatı.

BEYİN: MRI taramaları ve veri taramaları ile devam eder.

KALP: Ve nereye varırız?

BEYİN: Oraya, başladığımız yere.

'Parkinson hastalığından muzdaripsin, başka şeyin yok.' Sonuç budur.

KALP: E! Bu bir ölüm cezası değil.

BEYİN: Ama günlük yavaş bir eziyet! Herkesin farklı deneyimlediği.

KALP: Kendini kaybetme! Olumlu düşün.

BEYİN: Deniyorum, ama kolay değil özellikle bunun merkezi sinir sisteminde yavaş yavaş ilerleyen bir bozukluk olduğunu bildiğinde.

KALP: Endişelenme, her şey düzelecek. Bunu tedavi etmenin yollarını bulacağız. Ben yanında olacağım.

BEYİN: Bütün kalbimle teşekkür ederim

KALP: Rica ederim. Eminim yeni gibi iyi olacaksın! Aklın gücüyle ilgili ne söylediklerini duymadın mı?

BEYİN: Eğer sen olmasaydın... Bana cesaret veriyorsun...

KALP: Hadi yapma, dur ya da ağlamaya başlayacağım... Ne kadar hassas olduğumu biliyorsun. Beni daha hızlı attırmaya mı çalışıyorsun?

BEYİN: Hayır, hayır... Allah korusun! Böyle söyleme! Hepimizi destekleyen sensin, bize hayat veriyorsun

KALP: Evet, ama sensiz, biz sadece bitkileriz. Varlığımıza anlam veren sensin. Bazı hastalıklar beyinde ortaya çıkıyor, sana defalarca söylüyorum akıl onları iyileştirecek.

BEYİN: Yani kendin kendimin doktoru olacağımı söylüyorsun!

KALP: Aynen böyle diyorum. Buraya bir bak, bir plan yaptım.
(*Ve ona yazdığı kâğıdı gösterir, okur*)

BEYİN: Bütün bunları sen mi düşündün? Etkilendim!

KALP: Huh, İnternet ne için var? Sen uyurken araştırma yaptım. İlaçlar veya ameliyat dışında alternatif tedaviler, fizyoterapi, fitness programları, dans, sanat ve müzik terapisi yaklaşımları var.

BEYİN: Hareket ve fonksiyonel entegrasyon ile benlik farkındalığı!

KALP: Başka yerlere seyahat edeceğiz, yeni ufuklar açacağız!

BEYİN: Duyularımızı keşfedeceğiz!

KALP: Düşünce biçimimizi değiştireceğiz.

BEYİN: Şu anda yaşayacağız ve gelecek için düşünmeyeceğiz.

KALP: Şimdi söyle bana, birlikte ne yapmak isterdin?

BEYİN: Açıkça konuşmak

Kalp: Yüksek sesle kahkaha atmak

BEYİN: Kumların üzerinde uzanmak

KALP: Denize girmek

BEYİN: Şiir yazmak
KALP: Hikayeler okumak
BEYİN: Fırçalarla boyamak
KALP: Delicesine dans etmek
BEYİN: Geç uyumak
KALP: Erken uyanmak
BEYİN: Denize açılmak
KALP: Gerçekten sevmek
BEYİN: Her an yaşamak
KALP: Sloganımız "Yapabilirim" olacak
BEYİN: O olmadan.
KALP VE BEYİN: Ya siz? Yapabilir misiz?